

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10Csp/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722201411
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2022:5722201411.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX, D., v konaní o zaplatenie 480,32 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žaloba žalobcu sa c celom rozsahu zamietá.
Žalovanej sa proti žalobcovi náhrada trova konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 1.4.2022 sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 480,32 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 449 € od 10.11.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 9.11.2021 medzi postupcom C. E., F., G. H. X, XXX XX E. X, IČO: XX XXX XXX a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 21.11.2013 Zmluvu č. 00-0002025505, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastával názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ju postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými

ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník vyhlásil podaním zo dňa 18.3.2019 mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy.

Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 480,32 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 449 €, z riadneho úroku vo výške 29,91 €, z úroku z omeškania vo výške 1,41 €, z poplatkov vo výške 0 € a z poistenia splátok vo výške 0 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaroval, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky.

Žalovaná po postúpení pohľadávky ku dňu podania žaloby nevykonala žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 480,32 €, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 449 €, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 29,91 €, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 1,41 €.

Žalobca poukázal na ust. § 369 ods. 1, 3 Obch. zákonníka (Zákona č. 513/1991 Zb.) a ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

Žalobca si v spore uplatnil úrok z omeškania od 10.11.2021, teda odo dňa nasledujúceho ku dňu účinnosti postúpenia pohľadávky.

K žalobe žalobca pripojil zmluvu o postúpení pohľadávok uzavretú medzi C. E. F., so sídlom v Bratislave ako postupcom a žalobcom dňa 9.11.2021, prílohu k tejto zmluve, zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby, ktorú uzavrela banka so žalovanou 21.11.2013, osvedčenie o elektronickej akceptácii úverovej zmluvy, oznámenie o vyhlásení splatnosti a výzvu na zaplatenie z 18.3.2019, podací hárok preukazujúci odoslanie tohto listu, oznámenie o postúpení pohľadávky – list banky z 12.11.2021, prehľad splácania dlhu, pokus o zmier – list žalobcu z 13.1.2022.

Na výzvu súdu, aby žalobca predložil všeobecné obchodné podmienky, ktoré boli súčasťou úverovej zmluvy, doklad o odfinancovaní úveru, dôkaz o splnení notifikačnej povinnosti podľa § 53 ods. 9 Obč. zákonníka, žalobca zaslal súdu podanie zo dňa 17.5.2022, kde uviedol, že žalobca má za to, že zosplatenie zo strany jeho právneho predchodcu bolo vykonané v súlade s príslušnými právnymi predpismi, v dôsledku čoho nemožno mať pochybnosti o platnom postúpení pohľadávky a aktívnej vecnej legitímácii žalobcu v tomto konaní a teda vo veci nedošlo k porušeniu ust. § 53 ods. 9 Zák. č. 40/1964 Zb. Obč. zákonníka a táto skutočnosť je v zmysle ust. § 151 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok nesporným skutkovým tvrdením. Postup, ktorý postupca pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zvolil, je plne v súlade s odbornou literatúrou, v ktorej možno nájsť odpoveď ohľadom výkladu ust. § 53 ods. 9 OZ, v spojení s ust. § 565 OZ. Žalobca zastáva názor, že právny predchodca žalobcu v posudzovanom prípade vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požiadal o zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku neplnenia splátok riadne a včas, v súlade s ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ.

V posudzovanom prípade je preukázané, že žalovaná bola v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (18.3.2019) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Poslednú platbu vykonala žalovaná dňa 15.11.2018.

Žalobca následne poukázal na ust. § 151 ods. 1 C.s.p. a skutočnosť, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru žalovaná nerozporovala, je nutné považovať túto skutočnosť za nesporené skutkové tvrdenie. V tejto súvislosti poukázal na viacero rozhodnutí krajských súdov SR, pričom súd v tomto kontexte odkazuje na toto podanie žalobcu a ďalej uviedol, že žalovaná dňa 21.11.2013 čerpala peňažné prostriedky vo výške 1.300 € a žalovaná z poskytnutého úveru uhradila sumu v celkovej výške 1.708,09 € a to platbami vykonanými od 15.12.2013 do 15.11.2018, ktoré žalobca v tomto podaní podrobne rozpisal.

Žalobca ďalej uviedol, že z úhrad žalovanej bola na istinu započítaná suma vo výške 851 €, na poplatky suma vo výške 0 €, na úroky suma vo výške 857,03 € a na úrok z omeškania suma vo výške 0,06 €.

V dôsledku tejto skutočnosti žalobca na žalobe zotrval a k tomuto podaniu pripojil aj obchodné podmienky pre poskytovanie bezúčelových spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby, na ktoré odkazovala základná zmluva.

Žalovaná sa k žalobe prvýkrát vyjadrila podaním na súd došlým 19.5.2022. Vo svojom vyjadrení k žalobe žalovaná uviedla, že so žalobou nesúhlasí, pretože nárok žalobcu je premlčaný. Poukázala na ust. § 101 Obč. zákonníka a uviedla, že od posledného dňa splatnosti uplynuli viac ako tri roky, dňa 18.3.2019 bola bankou poslaná výzva o vyhlásení splatnosti a výzva na zaplatenie. Potom už vo veci nebolo konané, až pokiaľ jej bolo doručené uznesenie súdu s výzvou na vyjadrenie sa k žalobe. Žalovaná uviedla, že dôvodom neuznania žalovanej sumy je aj skutočnosť, že sa niekoľkokrát pokúšala dohodnúť s bankou, avšak neúspešne. Úver bol pravidelne splácaný do roku 2018. Keďže jej finančné a rodinné záležitosti neumožnili ďalšie pravidelné splácanie úveru, kontaktovala banku, ktorá jej odpovedala spôsobom, že „nič nejde, nič sa nedá“, nakreslili jej diagram, ako má šetriť. Po doručení vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru nasledovali od banky zvláštne telefonáty, od inkasných a vymáhačských spoločností, potom sa vo veci nekonalo a až v roku 2022 bola kontaktovaná súdom v súvislosti s prebiehajúcim konaním.

V podaní zo dňa 8.6.2022, ktoré potom došlo na súd 10.6.2022, žalovaná zotrvala na svojich predchádzajúcich skutočnostiach a k poslednému vyjadreniu žalobcu uviedla, že pokiaľ žalobca sa vo svojich vyjadreniach opiera o skutočnosti, že prechádzajúce písomné výzvy a upozornenia z jej strany neboli rozporované, tak ona má za to, že pokiaľ vo veci nebolo konané, nebola jej výzva, alebo upozornenie doručené, tak neexistuje možnosť a spôsob rozporovať skutočnosť, o ktorej nevie, že existuje. Stále však opakovala, že z jej pohľadu je nárok žalobcu premlčaný a pokiaľ sa aj žalobca vo iných svojich vyjadreniach opiera o dočasné pozastavenie súdnych lehôt v rámci opatrení súvisiacich s pandemiou ochorenia COVID-19, tak aj v tomto prípade je premlčacia doba naplnená.

Žalobca potom na vyjadrenia žalovanej reagoval ďalším podaním došlým 7.7.2022, kde poukázal na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Obč. zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu.

S poukazom a ust. § 101, § 565, § 103 Obč. zákonníka a s poukazom na ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka žalobca zdôraznil, že neuplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaná bola v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (18.3.2019) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 15.1.2019). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.1.2019. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka dňa 15.2.2019, t. j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaná nebola v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je zjavné, že v prípade, ak žalobca

vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 18.03.2019 – toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.3.2019 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace.

V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 15.3.2019. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 15.3.2019 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 15.3.2019) a uplynula by najskôr dňa 15.3.2022.

Podľa ust. § 1 Zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii (ďalej len „Zákon o mimoriadnych opatreniach v súvislosti s COVID 19“): „Lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

- a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú,
- b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.“

Podľa ust. § 8 Zákona o mimoriadnych opatreniach v súvislosti s COVID 19: „Lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

- a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú,
- b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.“

S prihladením na ust. § 1 písm. a) v spojení s ust. § 8 písm. a) Zákona o mimoriadnych opatreniach v súvislosti s COVID 19 premlčacia lehota v období od 27.3.2020 do 30.4.2020 a v období od 19.1.2021 do 28.2.2021 neplynula, čo predstavuje predĺženie premlčacej doby o 76 dní. V spornom prípade premlčacia doba mala najskôr uplynúť dňa 15.3.2022, avšak s ohľadom na spočívanie premlčacích dôb, uplynie až dňa 30.5.2022. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 31.3.2022, uplatnený nárok nie je premlčaný.

K tomuto podaniu žalobca listinný dôkaz nepripojil.

Na pojednávaní v dňoch 22.9.2022 a 13.10.2022 súd vykonal dokazovanie čítaním listín pripojených do súdneho spisu žalobcom, vypočul žalovanú. Žalovaná sa pridriavala všetkých svojich vyjadrení k žalobe. Uviedla, že prvou splátkou, ktorú neuhradila, bola decembrová splátka z roku 2018 a preto má za to, že ak predchodca žalobcu, teda banka, okamžite zosplatnila úver, tak už je nárok žalobcu premlčaný vzhľadom na zročnosť prvej neuhradenej splátky. Žalovaná uviedla, že nevie potvrdiť, ale ani vylúčiť, či jej bolo doručené oznámenie C. E., že vyhlasuje úver za okamžite splatný a vôbec sa nevedela vyjadriť k tomu, či jej predtým bola zaslaná výzva, aby dlh, ktorý má, zaplatila s tým, že ak tak neurobí, banka vyhlási úver za okamžite splatný. Prestažovala sa a pripustila, že pomerne veľkú časť korešpondencie, ktorú s bankou mala, stratila. Rovnako nevedela povedať, či pred dňom 9.11.2021 dostala od banky výzvu na zaplatenie celého dlhu.

Súd preto vyzval žalobcu, aby preukázal, či banka pred postúpením pohľadávky na žalobcu zmluvou zo dňa 9.11.2021 vyzvala žalovanú na zaplatenie celého dlhu.

Žalobca potom reagoval podaním z 12.10.2022, v ktorom uviedol, že oznámenie o vyhlásení splatnosti a podací hárok k nemu zo dňa 18.3.2019 pripája, pričom žalobca nedisponuje osobitnou výzvou adresovanou žalovanej pred postúpením pohľadávky. Poukázal na ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a uviedol, že žalovaná bola v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie viac ako 90 dní. V tejto súvislosti opäť poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/36/2021 zo dňa 30.11.2022. K tomuto podaniu potom pripojil aj print screen z dohľadania doručenia poštovej zásielky – oznámenia o vyhlásení splatnosti a výzvy na zaplatenie z 18.3.2019, ktorý list podľa sledovania doporučených poštových zásielok v informačnom systéme Slovenskej pošty, bol doručený 20.3.2019.

Na pojednávaní dňa 13.10.2022 žalovaná k tomu uviedla, že ani táto argumentácia žalobcu ju nepresvedčí o dôvodnosti žaloby a zotrvala na námietke premlčania, ktorú uviedla.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázaný tento skutkový stav veci:

Žalovaná dňa 21.11.2013 uzavrela s C. E. F., so sídlom v Bratislave ako dlžníčka zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby, ktorá podľa presvedčenia súdu podľa svojich obsahových náležitostí bola korektnou a platnou zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru v súlade s ust. § 9 vtedy platného Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalších úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Na základe tejto úverovej zmluvy bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 1.300 €, ktorý mala žalovaná zaplatiť 72 splátkami, zročnými vždy k 15. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, pričom prvá splátka bola zročná 15.12.2013 a konečná splatnosť úveru bola do 6 rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, teda do 15.12.2019.

Medzi stranami bolo nesporné, že žalovaná úver pravidelne splácala až do decembra 2018, pretože poslednú pravidelnú splátku uhradila 15.11.2018 a odvtedy neuhradila žiadnu splátku. Táto skutočnosť zjavne banku viedla k tomu, že listom z 18.3.2019, ktorý podľa predložených dokladov bol žalovanej doručený 20.3.2019, vyhlásila okamžitú splatnosť úveru a žiadala žalovanú, aby jej celkovú pohľadávku v sume 478,36 € zaplatila okamžite na účet tam uvedený. Napriek skutočnosti, že súd žiadal žalobcu, ktorý na základe zmluvy o postúpení pohľadávky sa mal stať novým veriteľom tejto pohľadávky vo vzťahu k žalovanej, o predloženie notifikácie, ktorú vyžaduje ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, žalobca tak neurobil a žalovaná nevedela potvrdiť, či výzvu – upozornenie na možnosť zosplatenia úveru pred doručením listu z 18.3.2019 dostala.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Keďže žalobca nepreukázal doručenie notifikácie vyžadovanej ust. § 53 ods. 9 Obč. zákonníka do dispozičnej sféry žalovanej, podľa presvedčenia súdu platne neuskutočnil vyhlásenie okamžitej splatnosti zvyšku úveru listom z 18.3.2019. Inak povedané, tento list nebol schopný pre rozpor so zákonom zmeniť úverovú zmluvu, pokiaľ ide o zročnosť úveru. Súd preto dospel k presvedčeniu, že úver mal byť zaplatený tak, ako sa zmluvné stany pôvodne dohodli a teda postupnými splátkami do 15.12.2019. Nepochybne bolo preukázané, že banka následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 9.11.2021 (viď príloha k tejto zmluve z č.l. 12) postúpila pohľadávku proti žalovanej na žalobcu. V konaní však žalujúca strana neprodukovala dôkaz, že by (mimo listu z 18.3.2019, ktorým sa banka neplatne pokúsila zosplatiť zvyšok úveru) pred postúpením pohľadávky vyzvala žalovanú na zaplatenie

zročného dlhu (k 15.12.2019 mal byť zaplatený celý úver) tak, ako to vyžadovalo vtedy platné ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ...

Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky, alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka, alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka, alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke, alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka, alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka, alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou, alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Pokiaľ žalobca argumentoval tvrdením, že žalovanú na zaplatenie zvyšku úveru vyzval listom z 18.3.2019, súd oponuje tvrdením, že tento list nebol

1/ platným vyhlásením okamžitej splatnosti úveru

2/ nie je možné ho považovať za kvalifikovanú výzvu banky v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pretože k 18.3.2019 žalovaná takýto dlh vo vzťahu k banke nemala. Žiadať ju o zaplatenie celého zvyšku úveru mohla banka platne až po 15.12.2019, keď nastal deň konečnej splatnosti úveru.

Súd preto dospel k presvedčeniu, že banka pri postúpení pohľadávky voči žalovanej na žalobcu nedodržala zákonné ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a z tohto dôvodu je uzavretá zmluva o postúpení pohľadávky banky voči žalovanej vo vzťahu k tejto pohľadávke podľa presvedčenia súdu neplatná. Žalobca takto sa nemohol v súlade s ust. § 524 a nasl. Obč. zákonníka stať novým vecne legitimovaným veriteľom vo vzťahu k žalovanej a preto nemôže vo vzťahu k žalovanej uplatňovať pohľadávku uvedenú v žalobnom petite.

Súd preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania zo strany žalovanej súd udáva, že vzhľadom na záver súdu o neplatnom zosplatnení zvyšku úveru listom z 18.3.2019 súd zastáva názor, že premlčané sú všetky splátky úveru, ktoré sa stali zročnými pred 1.4.2019, teda viac ako tri roky pred podaním žaloby na súd a to s poukazom na ust. § 103 Obč. zákonníka. Za predpokladu platného postúpenia pohľadávky na žalobcu by žalobca takto voči žalovanej mohol uplatňovať len nárok na splátky zročné od 15.4.2019 do 15.12.2019.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a keďže žalovaná proti žalobcovi náhradu trov konania nepožadovala, rozhodol tsť, že sa jej proti žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.